

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 439/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 25C/123/2007, Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 5Co/83/2011 a proti postupu Najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 4Cdo/33/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. októbra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu. Okrem toho sťažovateľ žiada, aby ústavný súd uložil povinnosť okresnému súdu, krajskému súdu a najvyššiemu súdu zaplatiť mu spoločne a nerozdielne finančné zadosťučinenie 10 000 eur. Sťažovateľ namieta celkovú dĺžku konania pred súdmi, ktorá trvá 13 rokov a ktorá mu spôsobuje právnu neistotu.

II.

2. Sťažovateľ sa žalobou doručенou okresnému súdu 9. augusta 2007 domáhal voči žalovanej Slovenskej republike povinnosti zdržať sa neoprávnených zásahov do jeho práv umiestňovaním do fajčiarskeho prostredia a náhrady nemajetkovej ujmy 600 000 Sk. Okresný súd rozsudkom z 8. októbra 2010 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Sťažovateľ proti tomuto rozsudku podal odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom zo 17. apríla 2012 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Sťažovateľ 30. mája 2012 podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie a pre konanie o dovolaní požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. S touto žiadosťou ho okresný súd odkázal

na Centrum právnej pomoci, ktoré mu 7. novembra 2012 nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznalo, no toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť až 15. januára 2018 potom, ako bolo predmetom prieskumu v správnom súdnom konaní na krajskom a najvyššom súde. Následne okresný súd 4. septembra 2018 vyzval sťažovateľa, aby si v lehote zvolil advokáta pre dovolacie konanie a o tom predložil plnomocenstvo. Na to sťažovateľ súdu 25. septembra 2018 oznámil, že opätovne požiadal o poskytnutie právnej pomoci. Centrum právnej pomoci konanie o jeho ďalšej žiadosti rozhodnutím zo 14. októbra 2019, právoplatným 10. decembra 2019, zastavilo. Dovolanie sťažovateľa bolo najvyššiemu súdu predložené 21. februára 2020. Najvyšší súd uznesením z 29. júla 2020 dovolanie sťažovateľa odmietol a žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 11. septembra 2020.

III.

4. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (██████████ proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

5. Namietané konanie pred okresným súdom bolo právoplatne skončené potvrdzujúcim rozsudkom krajského súdu v máji 2012. O dovolaní sťažovateľa bolo rozhodnuté uznesením najvyššieho súdu z 29. júla 2020, ktoré mu bolo doručené 11. septembra 2020 a ktoré v tento deň aj nadobudlo právoplatnosť. V napadnutých konaniach okresný, krajský a aj najvyšší súd právoplatne rozhodli aj o náhrade trov konania. Až po právoplatnom skončení všetkých namietaných konaní sťažovateľ podal 9. októbra 2020 ústavnú sťažnosť. V čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu označených práv postupom súdov už nemohlo dochádzať. Preto bola ústavná ako zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júla 2021

Robert Šorl
predseda senátu